

3:dje årg.

”Svensk.
BRANDKÄRSTIDNING”
FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÄRER.

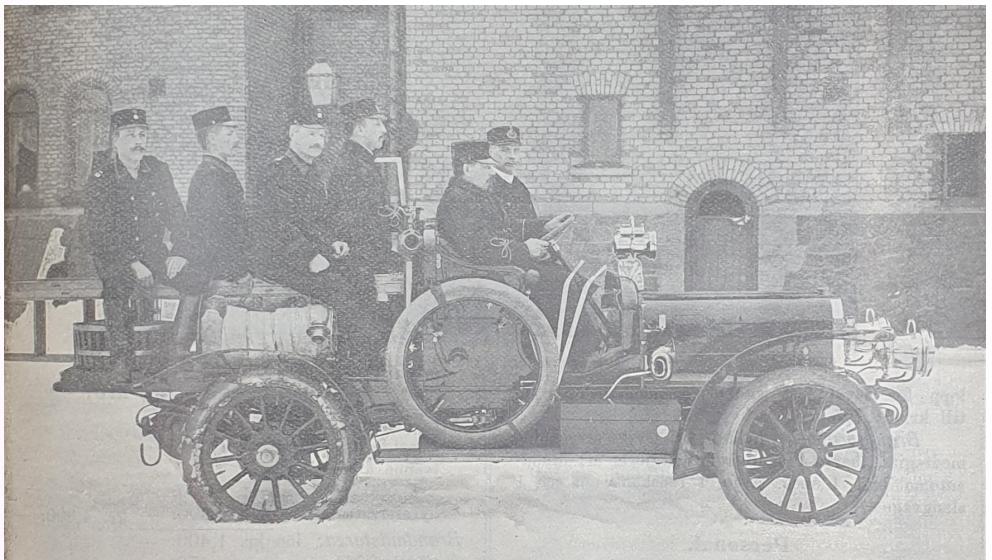
N:o 3. GÖTEBORG.
Joh. Olssons Eft. Boktr.
1912. Mars 1912

Äges af:
**Svenska
Brandmanna-Förbundet.**
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,
Göteborg. Tel. 71.

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
Annonspriser:
I texten 1 kr., å andra platser 70
öre pr cm. och spalt.

Gefle stads brandväsende år 1912.

Brandautomobil.

Allmän öfversikt.

Eldsvådor. Under året har brandkåren påkallats 40 ggr., däraf för eldsvådor inom staden 27 ggr, utom staden 1 gång, för soteldar 11 ggr, och för kontakt i brandtelegrafen 1 gång.

Dessutom hafva 7 kända eldsvådetillbud inträffat, för hvilka brandskadeersättning utbetalats, men till hvilka brandkåren ej kallats.

Brandskadeersättningarnes sammanlagda be-

branchef, 1 brandmästare, tillika vice branchef, 3 brandsergeanter, däraf 1 maskinist och 1 stallförman, 2 brandkorpraler, 3 vice brandkorpraler och 13 brandsoldater. Tillsammans 23 man.

Antagning. Brandchefen antages af stadsfullmäktige och brandmästaren af magistraten, den förra med sex och den senare med tre månaders ömsesidig uppsägning. Öfrig personal antages af brandchefen medelst kontrakt.

Utryckning från Gefle brandstation.

lopp för såväl fast som lös egendom belöper sig till kr. 38,755: 81.

Brandfordonen, hvilka vid första utryckning medtagits, hafva i vanliga fall utgjorts af: brandautomobil, 1 mek. stege, 1 redskapsvagn och 1 slangvagn.

Personal.

Fasta brandkårens personal har jämlikt 1911 års stat och gällande brandordning utgjorts af: 1

Aflöningsförmånerna äro:

<i>Brandchefen:</i> lön ...	kr. 1,500: —
tjänstgöringspängar »	1,000: —
tvänne ålderstillägg	
å 500 kr. ...	» 1,000: —
hyresersättning ...	» 800: —
	kr. 4,300: —
<i>Brandmästaren:</i> lön kr.	1,400: —
tjänstgöringspängar »	450: —
tvänne ålderstillägg	
å 350 kr. ...	» 700: —

Exercis å brandstationens gård.

beklädnadsersättning » 150: — kr. 2,700: —
 fri familjebostad med ved och lyse.
Maskinistsergeanten:
 lön kr. 1000: —
 tjänstgöringspängar » 600: —
 tvänne ålderstillägg
 å 250 kr. ... » 500: —
 beklädnadsersättning » 150: — kr. 2,250: —
 fri familjebostad med ved och lyse.

Öfriga brandsergeanter:
 lön... .. kr. 900: —
 tjänstgöringspängar » 250: —
 tvänne ålderstillägg
 å 250 kr. ... » 500: —
 beklädnadsersättning » 150: — kr. 1,800: —
 fri familjebostad med ved och lyse.
 Ålderstilläggen åtnjutas från början af det kalenderår
 under hvilket 6 resp. 12 års tjänsteålder uppnåtts.

Brandmanskapet:

grundlön kr. 480: —
 5 ålderstillägg å 60
 kr. från 2:dra, 4:de,
 6:te, 9:de och 12:te
 tjänsteårets början... » 300: —
 portionsersättning å
 1: 15 pr dag ... » 419: 75
 beklädnadsersättning » 132: — kr. 1,331: 75
 Fri kasernering, läkarevård och medicin.

Hysesersättning (för högst 9 af gifta manska-
 pet) kr. 240: —, befälsarvode för korporaler kr.
 120: —, för vice korporaler kr. 60: —, specialtill-
 lägg för korporaler, vakt-, stall- och verkstadsper-
 sonal, 14 st., kr. 60: —.

Fridagar och permittering.

Det ogifta manskapet har åtnjutit ledighet
 hvar 10:de och det gifta manskapet hvar 6:te dygn.
 Enhvar af manskapet, som tjänat öfver ett år,
 har under sommaren kommit i åtnjutande af 10
 dygns tjänstledighet. Annan permittering uppgår
 till omkring 11 timmar per man och månad. Här-
 uti är dock ej inberäknad tillfällig permission på tid
 intill en timme, ej heller tjänstledighet på en eller
 flera dagar för viktiga enskilda angelägenheter.

Hästar och materiel.

Brandkåren förfogar öfver fem hästar.

Brand- och lifräddningsredskapen utgöres huf-
 vudsakligen af följande materiel, fordon med ut-
 rustning m. m.:

2 ångsprutor (1 Ljusne N:o 3 och 1 Shand
 Mason om resp. 2,200 och 1,000 min. liter), 1
 sjöångspruta af Worthingtons system, å stadens bog-
 serbåt, om 1,700 minutiliter, 1 brandautomobil, 2
 redskapsvagnar, 1 slangvagn, 1 soteldsvagn, div.
 slangkärror, däraf 3 för häst, 1 rökskyddsapparat,
 omkring 6,500 meter slang, mek. brandposthufvuden,
 strålrör och grenrör, 2 mek. stegar (en 15 och en
 20 meter hög), 1 rutschduk, 2 räddningssäckar, 2
 språngsegel samt div. hak- och skarfstegar.

Öfningar och arbeten.

Öfningar uti utryckning, anspänning och kör-
 ning hafva, försävidt omständigheterna det medgifvit,
 dagligen ägt rum, samt under de årstider, då vä-
 derleken ej därtill varit allför olämplig, öfningar
 uti exercis med lifräddnings- och eldsläckningsred-
 skap.

I verkstäderna hafva smides- och snickeriar-
 beten utförts, dels för nytillverkning, dels för un-
 derhåll af för brandkåren nödig brandredskap och
 inventarier.

Vid teater- och cirkusföreställningar, äfvensom
 vid andra tillfällen, då så ansetts nödigt, har vakt-
 hållning från brandkåren ägt rum. Ersättningen
 härför har utgått med 50 öre pr man och timma.

Brandverkets ordinarie stat för 1911 var kr.
 48,000: —. Inventarietyrdet den ³¹/₁₂ 1911 var
 50,419: 20. Stadens inneväånareantal vid 1911-
 års utgång var 35, 640.

Pensionerad brandman.

Undermaskinisten vid Göteborgs Brand-
 kår, Frans Henrik Sandström, erhöi den 29
 sistlidne februari begärdt afsked med pension.

Sandström, som är född den 19 januari
 1865, kom i tjänst vid kåren den 1 mars 1891
 samt befordrades till förman den 1 november
 1905.

Då särskild maskinpersonal anställdes vid
 kåren, blef Sandström, som förut betjänat ång-
 sprutorna, den 4 januari 1901 transporterad
 till eldare samt befordrades den 1 september
 1905 till undermaskinist.

Sandström, som på grund af sjukdom
 blifvit tvungen att afgå efter 21 års tjänstgö-
 ring, erhåller af staden en årlig pension af
 760 kronor.

Tack för godt kamratskap!

— n.

Befälsvikarie

önskas vid Kalmar Brandkår tiden 13
 April—12 Sept. Anmälan snarast till
 Brandchefen i Kalmar, som lämnar när-
 mare upplysningar.

Bör slangen utläggas från eldstället eller från brandposten?

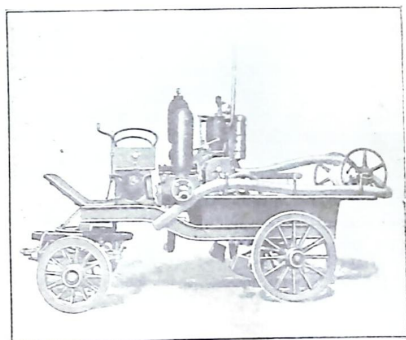
Af Öfverbrandmästare H. Thomée, Borås.

Öfvanstående fråga har säkerligen redan förut i fackmannakretsar diskuterats, men den torde likväl ytterligare behöfva ventileras, isynnerhet som de flesta städers brandkärer fortfarande använda det gamla sättet att utlägga slang från brandpost. Jag vill med några ord här nedan söka påvisa de uppenbara fördelar, som vinnes, genom att slang utlägges från eldstället. Det är gifvetvis en fördel, - att man vid framkomsten har redskapen så nära eldstället som möjligt. Man slipper då att springa en längre sträcka för att hämta denna. — Men nu till de oftast förekommande fallen, då sättet att utlägga slang från eldstället har sina fördelar. Strålröret är i detta fall alltid koppladt till slangen. Två man taga på gifven signal rullen från åkdonet o. springa fram till eldstället. Strålföraren fattar strålröret, rifver af så stor del af slangen, som han anser sig behöfva. Detta bör han i regel snart ha tämligen klart för sig; ty då första vagn framkommer, skynda befälet, åtföljda af det äldre manskapet fram för att förvissa sig om eldens läge o. s. v. Nu har man så mycket slang, som går åt vid eldstället. Man skyndar till närmaste brandpost, där en man redan angjort brandposthufvudet, hunnit att tappa af det rostliga vattnet m. m. Är karlen snabb, hinner han sedan möta männen med slangrullen för att, om så behöfves, visa dem vägen. Så fort kopplingen är gjord, pådrages vatten. Under tiden har strålföraren hunnit stadga sin åsikt, och vet då, hvart han skall rikta strålen, då vattnet kommer. All öfverflödig slang med dito rullar, får man nu samla vid brandposten. Därigenom vinnes, att den öfverflödiga slangen skyddas bättre och ligger ej i vägen vid eldstället. Skruiven skyddas alltid, packningarna falla ej bort, och strålröret sitter väl ådraget, då ju kopplingen göres hemma å stationen. Risken att få slangen vriden minskas betydligt. Och hvad som framför allt är af största betydelse: man vinner tid. Och isynnerhet vid större eldsvådor gör denna fördel sig särskildt gällande, för att ej nämna den stora tidsvinst, i händelse människolif äro i fara. Man tänke sig ett motsatt fall, då redskapen i regeln stannar vid brandposten. — Brandmannen sätter en ära i, med bortseende från allt annat, att först och främst, rädda människolif. —

Många gånger händer, att någon eld ej synes, och det är gifvet, att man då kör ända fram. Vid närmare efterseende visar det sig emellertid, att elden är af den betydelse att ledning från brandpost måste utläggas. Skulle man nu på det gamla sättet först angöra brandposten, blefve följden den, att man måste springa den nära nog dubbla vägen, innan slangen blefve utlagd och släckningsarbetet kunde börja. —

Det är lätt förklarligt, att man ej gärna vill skiljas från gammal vana och brukligt sätt, men för dem, som i likhet med mig opartiskt vill bedöma frågan torde det häroifvan förordade systemet ha sina mer än tydliga fördelar.

Dessa rader vore ej förgäfv. om de kunde föranleda någon eller några för saken intresserade att framlägga sina åsikter angående rubrikfrågan.

Motorsprutan "MERIT"

5 hkr.

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Drifkostnad c:a 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en
25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.
C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg.

Stockholm.

Malmö.

Om valet af tryckslangar vid brandsprutor.

Då man står inför uppgiften att upprätta en brandkår och anskaffa attiralj för densamma, framställer sig gifvetvis den frågan: hvilken dimension böra slangarna hafva om man skall få största möjliga nytta af sprutan och på samma gång hålla kostnaden inom måttliga gränser?

För den erfarne brandmannen möter det ju ingen svårighet att komma tillrätta härmed. Vid en nybildad brandkår däremot ställer sig frågan nog icke alltid så enkel. Kostnaden för erforderliga slangar blir oftast af betydelse och då prisskillnaden mellan tvänne närliggande slangdimensioner äfven kan blifva afsevärd, så är det lätt förklarligt om man af sparsamhetsskäl väljer den mindre slangsorten, i tanke att en kvarts tum mera eller mindre i diameter icke kan hafva någonting att betyda. Detta kan emellertid lätt leda till den fatala situationen, att sprutan, då hon skall arbeta med extra lång slangledning, antingen icke lämnar afsedd vattenmängd eller tillräcklig strållängd, ja kanske icke någon stråle alls.

Erfarenheten visar, att slangens diameter bör rättas dels efter den största längd slangledning genom hvilken sprutan kan antagas komma att arbeta och dels efter sprutans storlek, d. v. s. vattenkvantiteten hon skall lämna pr minut. Ju mindre slangens diameter tages, ju större blir vattnets hastighet i slangledningen och därmed äfven friktionsmotståndet. Detta senare växer därtill fortare, eller ungefär som kvadraten på hastigheten och kan vid långa slangledningar blifva så stort att det tager sprutans hela kraft i anspråk så att intet återstår för utslungandet af strålen.

Till belysande af frågan — olika slangdimensioners inverkan på en sprutas effekt, under i öfrigt lika förhållande — må här som exempel anföras: Vi antaga att sprutan gifver 600 liter vatten pr minut och normalt arbetar med 6 kg. tryck i luftklockan samt vid ett tillfälle skall arbeta med 400 meter lång slangledning och då förmå gifva cirka 35 meters strållängd. Är nu slangens inre diameter 80 m. m. blir vattnets hastighet i densamma cirka 2 meter pr sek. och tryckförlusten genom friktionerna kommer att uppgå till cirka 20 meters presshöjd, eller 2 kg. samt trycket vid munstycket således blifver cirka 4 kg. pr cm. Med användande af ett 19 å 22 mm. munstycke kan då en cirka 35 meters strållängd erhållas.

Om i stället slangledning af 65 mm. inre diameter användes blir vattnets hastighet i densamma 3,03 meter, tryckförlusten genom friktioner 57,2 meters presshöjd eller cirka 5,8 kg. och trycket vid munstycket 0,2 kg. eller nära nog lika med noll. Sprutan skulle således i detta fall väl gifva vatten men ingen stråle, åtminstone ingen som lämpar sig till eldsläckning.

De vid svenska brandkårerna vanligast använda slangdiametrarna äro 80 och 65 mm. och bör valet helst ske mellan dessa. Äfven andra dimensioner förekomma nog, till ex. 76 och 63 mm., men kunna endast tillrädas vid relativt korta slangledningar. I de fall där slangledning af mera än 150 meters längd kunna komma ifråga, är det därför rådligast att infordra utlåtande af någon erfarne brandman, eller från den firma som levererar sprutan, innan frågan afgöres.

W. Welamsson.

Medaljörer vid Göteborgs brandkår.

Inför styrelsen för brand- och lif försäkrings-A.-B. »Svea» öfverlämnade dess ordförande i närvaro af brandchefen löjtnant Gustaf Ekstedt den 22 dennes på middagen bolagets medaljer till fyra veteraner vid stadens brandkår, hvilka icke allenast, då de varit i elden, visat prof på rådgighet och mod, utan äfven i öfrigt under sin mångåriga tjänstgöring inom brandkåren utmärkt sig för plikt-troget, redbart och nitiskt arbete. De fyra medaljörerna äro följande:

Förre öfverbrandmästar. John Heinemann, hvilken sedan 1903 tjänstgjort vid kåren såom redogörare och intendent och hvilken dessförinnan såsom öfverbrandmästare tjänstgjort allt-

Jonsareds Fabrikers
Äktiebolag
GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

386

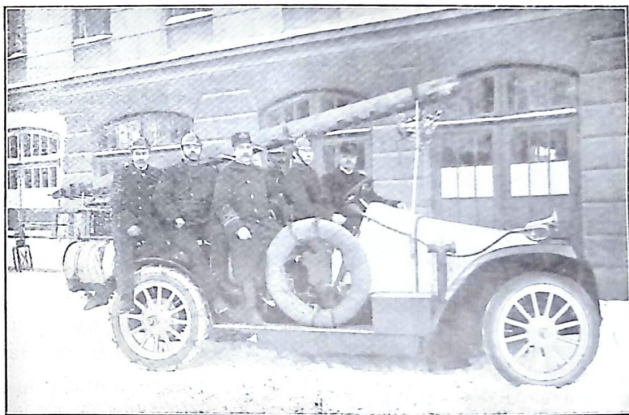

ifrån den tid, då fasta brandkåren sattes upp, eller från den 1 juli 1872; brandmästaren Hans Petter Hansson, hvilken anställdes vid kåren såsom ordinarie brandkarl den 1 april 1882, befordrades till brandförman den 22 juli 1889 och till brandmästare den 1 februari 1903; brandmästaren Johan August Wallin, anställdes såsom ordinarie brandkarl den 10 mars 1884, befordrades till brandförman den 16 maj 1891,

och till brandmästare den 1 oktober 1906 samt förre öfverbrandmästaren Carl August Rodin, hvilken anställdes såsom brandförman den 2 april 1883, befordrades till brandmästare den 1 oktober 1893 och till öfverbrandmästare den 1 september 1898, i hvilken egenskap han kvarstod i kåren till den 31 augusti 1908, då han afgick med pension.

Karlskrona nya brandautomobil.

Den för brandkårens räkning i september förra året inköpta automobilen, och hvars omändring till brandautomobilredskapsvagn verkställdes i brandkårens verkstäder, är nu färdig och insattes som första utryckningsfordon 26 sistlidne januari.

Automobilen, som förut tillhört prins Eugén, betingade ett pris af 6,000: — kr. Den är af typ »Benz» och har motorn en styrka af 45 hästk.

⚙️ Totallängden är 5,5 m., höjden öfver stegen framtill 2,52 m. och bredden mellan hjulen 1,60 m.

Automobilen är försedd med strålkastare och elektriska vagnslykter.

🔧 Utrustningen består af: 1 st. utdragsstege, 4 st. skarfstegar, 2 st. hakstegar, 4 st. slangrullar, med tillsammans 400 m. slang, 2 st. brandposthufvud, 4 st. strålrör, 1 st. lifräddningslina med sax och gördlar, (Brandchef Petterssons i Nyköping modell) 1 st. lifräddningskorg, 1 st. rökapparat (Königs) 1 st. medicinlåda, yxor, spett, skyfflar, slanghållare, slang-

bindor, assuransspruta, manskapslinor m. m. småredskap.

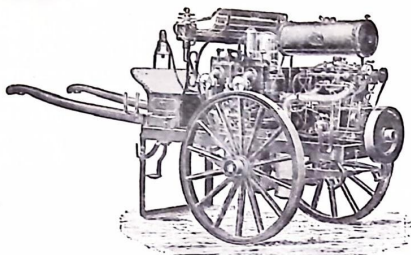
Besättningen utgöres af en befälhavare, en chaufför och 4 à 5 man.

På f. m. samma dag automobilen insattes för utryckning företogs en profkörning med full besättning, och trots det då rådande olämpliga väglaget (massor af snö hade samlats på gatorna) och Karlskrona stads kuperade terräng, fungerade densamma i alla delar till full betänhet.

Brandmanskapets rådighet belönas.

Som ett erkännande åt och belöning för brandkårens i Härnösand välförhållande under branden i gamla stadskällaren därstädes för

Henrikssons Motorsprutor,

Stationära och transportabla,

med 2- eller 4-cylindriga motorer, fullkomligt driftsäkra

Handkraftssprutor

och all slags annan

Brandredskap.

Priskuranter och offerter på begäran.

Rikstelef.

653.

387 b

Akt.-Bol. S. Henrikssons Sprutfabrik, Stockholm Sö. Telegraf-adr. Sprutbolaget

någon tid sedan var den 15 dennes en enkel högtidlighet anordnad å brandstationen. I denna deltago brandkårens befäl och personal. Härförutom närvaro drätselkammarens ordförande, ingenjör Schöning, och härads-höfding G. Tengvall i egenskap af ombud för Städernas allmänna brandstodsbolag.

Brandkorpralen L. O. Gradin, hvilken i 10 år tillhört kåren och därunder alltid ådagalagt stor duglighet, erhöill försäkringssällskapets medalj för mod. rådhighet och medborgerligt nit. Brandkorpralerna P. M. Alnäs och L. Lovén, brandsoldaterna G. Hollsten och H. P. Östlund samt medlemmen af reservkåren V. Enqvist 25 kr. hvardera.

Drätselkammarens ordförande, ingenjör I. Schöning, uttalade vid tillfället ett varmt erkännande till brandchefen och kåren för det utmärkta sätt hvarpå kåren sköter sin kräfvande uppgift.

Uppgift

öfver brandkårens verksamhet under år 1911.

Borås. Brandkåren har under år 1911 haft 21 utryckningar, däraf för eldsvåda eller eldsvådetillbud 13 gånger, soteld 6, skogsbrand 1 och falskt alarm 1 gång. Af eldsvådorna var en af större betydighet nämligen den 28 aug. å tomt 128, där slangledningnar från 3 brandposter kommo till användning. Vid en eldsvåda, utanför stadens planlagda område,

var släckningen mycket svår till följd af vattenbrist.

Landskrona. Brandkåren har under året varit alarmerad 23 gånger, däraf för eldsvåda eller tillbud 12, soteld 1 (den första soteld sedan fasta kårens tillkomst), trängrök 2, förmodad eld 3, falskt alarm 1 och för inspektion 1 gång.

Af eldsvådorna har en varit af den beskaffenhet att ångsprutan kommit till användning. I öfriga fall har elden släckts med 1 slangledning från brandpost eller med s. k. pyttsspruta.

I brandskadeersättning har under året inom Landskrona utbetalts för fastighet 4.178: 50 kr., för lösöre 1,286 kr. Dessutom har 392: 14 kr. utbetalts för brandskador vid eldsvådetillbud, för hvilka brandkåren ej alarmerats.

Efter i arbetsjournalen gjorda anteckningar har å brandkårens verkstäder följande arbetstimmar upptagits med smides- och plåt-slageriarbeten 641 timmar, målningsarbete 287, skrädderiarbeten 252, snickeriarbeten 246, murnings- och handtlangeriarbeten 249, (häri ingår handtlangning vid ändringsarbeten å brandstationen) samt telegraf- och ringledningsarbeten 209 timmar.

Vakthållning vid offentliga föreställningar har utförts 91 gånger.

Linköping. Brandkåren har under 1911 varit alarmerad 11 gånger, däraf för soteld 1 gång, Af eldsvådorna ha endast 2 varit af någon betydighet.

Nyköping. Brandkåren har under 1911 varit alarmerad 6 gånger, däraf 4 gånger för eldsvåda eller eldsvådetillbud, 1 för kontakt å ledningar och 1 gång af okynne (en pojke

hade kastat en sten mot brandskåpet). Två af eldsvådetillbudn voro mycket hotande, men afvärdjes innan några större skador hunnit uppstå.

Nora. Brandkåren (elitkåren) har under år 1911 varit alarmerad 1 gång nämligen den 7 juni till järnvägsverkstaden. Två slangledningningar kommo därvid till användning, och elden släcktes innan någon större skada uppstätt.

Sundsvall. Brandkåren har under det gångna året varit alarmerad 40 gånger, däraf för eldsvåda 18 gånger, för soteld 16, för trängrök 3, för kontakt å ledningar 1, och för falskt alarm 2 gånger.

Ambulansvagnen har varit utkallad 395 och polisvagnen 204 gånger.

Uppsala. Brandkåren har under år 1911 varit alarmerad 36 gånger, däraf för eldsvåda eller eldsvådetillbud 20 gånger, förmodad eldsvåda 3, soteld 4, kontakt å ledningar 2, falskt alarm 4 samt för inspektion 3 gånger. Eldsvådorna ha varit af den betydighet, att i 1 fall 3 ledningar från brandpost kommit till användning, i 1 fall 2 och i 4 fall 1 ledning. Vid öfriga eldsvådetillbud ha pyttssprutor e. d. användts. Sammanlagda slanglängden, som varit använd vid eldsvådor, utgjorde under året 1,320 mtr. Största använda slanglängd vid en

eldsvåda utgjorde 420 mtr. Vid en eldsvåda, nämligen den 12 mars i gården Syslomanas gatan 11, räddade brandkåren tre barn från att kvävas af röken eller innebrännas.

Västerås. Brandkåren har under året varit alarmerad 14 gånger, däraf för eldsvåda eller eldsvådetillbud 7 gånger, förmodad eldsvåda 1, soteld 5 och för inspektion 1 gång. Vid en eldsvåda ha 3 ledningar kommit till användning och vid 1 eldsvåda 1 ledning. Öfriga eldsvådor ha släckts medels pyttsspruta.

Örebro. Brandkåren har under år 1911 varit alarmerad 27 gånger, däraf för eldsvåda eller eldsvådetillbud 14 gånger, soteld 4, kontakt å ledningar 5 och för falskt alarm 4 ggr. Dessutom ha afdelningar ur brandkåren biträdt 4 gånger vid eldsvådor utom staden. Vid eldsvådorna inom staden ha 2 varit af den betydighet att en eller flera slangledningningar från brandpost kommit till användning, öfriga eldsvådor ha släckts med s. k. pyttsspruta. Angspruta har kommit till användning en gång inom staden och en gång utom stadens område.

Ambulansvagnen har varit utkallad 176 gånger, poliskärran 191 och politivagnen 5 gånger.

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Karlskrona.

Den 6 febr. kl. 4,30 fm. alarmerades brandkåren pr telefon till 1:ste roten Kungsgatan nr 3, Konsul Ernbergs fastighet.

Af obekant anledning hade eld här uttrtit i klosetterna, inrymda å n. b. i flygelbyggnaden inne å gården och från desamma spred sig elden genom en lufttrumma till 2:dra vän. samt vinden.

Vid brandkårens ankomst slogo lågorna högt i skyn. Faran var särdeles öfverhängande, emedan flygelbyggnaden och stenbyggnaden åt Ronnebygagatan voro sammanbyggda, och hela fastighetens vind genomgående, endast skild af en 1° brädvägg.

Tre slangledningningar från brandposter utlades genast och från stadens ångspruta, uppställd vid gamla vattentornet å stora torget, utlades två ledningar. Flottans ångsprutor n:o 1 och 2 rekvirades och från desamma utlades tre ledningar.

Från den infrusna flodsprutan Phoenix, utlades en 750 mtr lång ledning, som uppe vid torget förgrenades till två. Dessutom utlades från flottans

piketkärra en ledning från brandpost. Elfva strålar voro nu i verksamhet, af hvilka 5 st. voro uppdragna dels å stegar och dels trappvägen upp på vinden, öfriga sex å nedra botten samt å intilliggande gårdar, för att hindra eldens spridning.

Trappuppgångarna till vinden voro svårtillgängliga på grund af den intensiva röken. Brandmanskapet trängde dock tappert fram steg för steg mot eldhärden. Särdeles svår var röken i flygelbyggnadens trappuppgång. Den dörstades placerade strålföraren förseddes därtör med rökmask för att kunna tränga fram och komma elden inpå lifvet.

Efter ca 2½ timmas energiskt arbete var emellertid all fara öfver. Eftersläckningen pågick dock ytterligare i 2 timmar, och vakt hölls till kl. 6 fm. påföljande dag.

Flygelbyggnaden inne å gården och ungefär

Gynna annonsörerna!

en tredjedel af stenhusets vind åt Ronnebygatan blefvo förstörda. Dessutom vattenskadades underliggande våningar och butiker.

Jönköping.

Tisdagen den 6 februari kl. 11,28 fm. alarmerades brandkåren från brandskåp vid Munksjö

Ett 30-tal personer voro här sysselsatta vid de 12 stora ungnarna, då plötsligt hördes ropet: »Elden är lös!» I nästa ögonblick stod hela det inre af huset i lågor och arbetarne måste hals öfver hufvud skynda sig ut i det fria.

I de stora mängder tjära och oljor som funnos i tjärdränkens grytor hade elden en riklig näring. Vid brandkårens ankomst brann det äfven i ett

Från eldsvådan vid Munksjö den 6 februari. Där elden började.

Ruinerna af «Tjärdränken».

pappersbruk, där eld utbrutit i den s. k. tjärdränken, ett hus, där råpappen impregneras med tjära.

|| närbeläget pappmagasin, förenadt med tjärdränken medelst en större trätrumma.

Ett upplag om 600 fat antrosinolja och 1000 fat beck var starkt hotadt, äfvenså andra intilliggande byggnader. Brandkåren fick nu inrikta sina krafter på att skydda dessa upplag och om möjligt släcka elden i de redan angripna byggnaderna. 4 slangledningar från brandpost, 2 st. 86 m. m. från ångspruta och 2 slangledningar från pappersbrukets kraftiga ångpump utlades; tillsammans omkring 1020 mtr slang.

Efter cirka 1½ timmes energiskt släckningsarbete var elden emellertid begränsad. Eftersläckningen fortgick dock till kl. 7 på kvällen och blef detta ganska svårt och tidsödande, då man ur ett pappmagasin måste utforsla icke mindre än 9,000 rullar papp, som hvar för sig måste släckas, då det var eld i hvarje sådan rulle.

Orsaken till eldens uppkomst berodde därpå, att väggar, tak och rör voro belagda med nafta, som afsattes vid sammankokning af papptjärnen, och då en arbetare med en spritlampa skulle upptina ett fruset vattenledningsrör fattade naftan eld och spred sig ögonblickligen. Värdet af det brunna torde uppgå till 50,000 kr. Det var försäkradt i Städernas Allmänna, Allmänna Brand och Svea.

Under eldsvådan inträffade en olycka, hvarvid förmannen vid reservbrandkåren, Halldén, blef illa skadad. Några brandmän, däribland Halldén, voro sysselsatta med släckningsarbete intill en tegelvägg, då plötsligt denna rasade. Halldén hann därvid icke sätta sig i säkerhet utan fick den fallande muren öfver sig. Då han framdrogs hade han fått högra lärbenet afbrutet samt blifvit illa skadad i ena axeln. Han fördes genast till lasarettet.

Som belöning erhöll brandmanskapet af Munk-sjö Pappersbruks A.-B. 150 kr.

Villabrand vid Bomhus.

Den 5 mars vid 8-tiden på morgonen utbröt eld i en villa invid Bomhus, tillhörande pantlännaren E. G. Johansson i Gefle. Från Gefle brandkår

utsändes en handkraftspruta med bemanning och från Bomhus anlände mycket folk. Innan släckningshjälpen han anlända hade elden emellertid fått en sådan spridning att villan var räddningslöst förlorad och man fick inskränka sig till att rädda ut-husen. Det brunna var lägt försäkradt för 5,400 kr. hvarför ägaren gör en kunnbar förlust. Hur elden uppstått är obekant, men, då villan vid denna tid på året var obebodd, antager man, att någon person olofligen logerat i densamma och därunder ovarsamt handskats med elden eller rent af anlagt densamma.

Senare meddelas att ägaren till villan begått självmord. Han hade en längre tid lidit af nervositet och varit grubblande, och då nu eldsolyckan stötte till blef lifvet honom för tungt.

Eldsvådor i Karlstad.

Den 18 januari kl. 3,14 fm. alarmerades brandkåren till Västra Torggatan 12, samma hus där folkköket har sina lokaler inrymda. Där hade eld utbrutit inpå gården. Vid brandkårens ankomst slogo lägrorna ut genom taket i gårdshuset. Tre slangledningar utlades genast från två brandposter. Den ena ledningen drogs genom trappan till andra våningen, där elden hade trängt ned och antändt en del lädor och bråte, som var upplagd i en afsats af trappan. Detta släcktes emellertid snart och strålen kunde nu riktas mot den 1 trappa högre upp belägna eldhärden. De andra båda ledningarna drogos uppför en vid väggen fastsatt stegen upp till taket, där strålarna genom de i taket genombrända hålen kunde riktas mot eldhärden på vinden. Stark frost rädde och arbetet på taket försvarades därigenom att taket af vattenstänket isbglades. Elden släcktes efter cirka två timmars arbete.

Sjutton längder slang användes eller sammanlagt 306 meter.

En eldsvåda af ovanligt slag inträffade i Karlstad den 23 januari, då kåren alarmerades 8,50 från stadsdelen »Bergets» där det vid framkomsten visade sig vara eld i det under byggnad varande vattentornet.

Där hada nämligen gjutits tak af betong hvilket instörtadt i cisternen, hvarst ett par brinnande kokesgrytor voro uppställda för uttorkning af väggar och tak. På dessa hade ramlat en mängd halm, hvarmed betongen var täckt, samt ställningar och stämpelvirke, hvilket antändes.

En slangledning drogs från brandpost uppför berget nästan intill tornet och där placerades en mindre ångspruta för att trycka upp vattnet. Tornet är nämligen 28 meter högt och berget hvarpå det är byggdt cirka 15 meter högre än brandposten.

Sprutslangar

af alla slag,

Kopplingar och Slangarmatur,

Tekniska Gummivaror,

Maskinpackningar

billigast hos

Göteborgs Gummibolag,

Göteborg.

Telegr.-adr.: Gummibolaget. Rikstelef. 1294, 2578.

Från sprutan drogs så en slangledning upp för ställningsstegarna till tornkrönet, därifrån elden i cisternen släcktes fort nog.

Anmärkas bör att strålen var i förhållande till höjden ganska god.

Tio slanglängder om tillsammans 180 meter användes.

Den 11 mars kl. 5,18 alarmerades brandkåren till Västra Kanalgratan 3.

Eld hade utbrutit i Aktiebolaget J. P. Nyströms orgel- & pianofabrik därstädes.

Vid ankomsten till platsen slogo lågorna ut genom fönstren till kontoret och till det i väningen ofvanför liggande pianostämmrummet.

Två slangledningar utlades genast från brandposter. Den ena drogs upp för stege till öfre väningen, och den andra genom fönstren till kontoret.

En tredje slangledning, som omedelbart utlades och togs upp för stege till tredje väningen, behöfde ej användas.

Eften en 12 à 15 minuter var all fara afvärd, och brandkåren kunde efter något arbete med eftersläckning återvända till stationen.

Ordet fritt.

Till

Redaktionen af Svensk Brandkårstidning,
Göteborg.

Några kritiska anmärkningar mot
rådande beföringssystem.

Herr redaktör!

Svensk Brandkårs-Tidning har med berömvärd påpasslighet och energi sökt bekämpa gammalmodiga beföringssystem, särskildt vid tillsättandet af chefs- och officersbefattningar vid Sveriges städers brandkårer.

Då äfven tillsättandet af underbefäl, på en del platser, sker efter sådana grunder, att ifrågasättas kan, om icke äfven detta skulle tarfa en liten smula kritik, anhåller jag härmed värdsamt, att i denna tidning få säga några ord i denna för oss menige män gifvetvis mycket viktiga fråga.

Tillåter mig att som ett exempel anföra, huru man hittills rekryterat underofficerarne vid Stockholms brandkår.

För att blifva antagen som underofficer därstädes skall den sökande vara underofficerskorpral vid Kungl. flottan. Om den sökande exempelvis

tidigare haft anställning vid flottan i samma grad, men vid ansökningstiden har anställning vid brandkåren, blir han icke antagen.

En brandkarl bör i allmänhet ha tjänat i 3 år innan han anses utbildad i yrket. En nyantagen underofficer är efter 14 dagars praktik vuxen att ta befälet öfver brandkarlar med 10 à 25 års praktik. Hur kan man lämpligen beteckna detta förhållande? Det kan icke försvaras ens vid tillsättandet af maskinister, ty maskinistbiträden — de äldre brandkarlar i maskinverkstäderna — skulle säkert sköta ångsprutorna lika säkert som en korpral vid flottan. Flera fall ha äfven inträffat, då de, vid sergeanternas frånvaro, fått träda i deras ställe.

Hur det skall bli beställt med aktningen för den öfverordnade under sådana förhållanden kan man föreställa sig. Respekten kan man ju med lämpliga medel vidmakthålla.

Hur detta system uppkommit och hvarför just matroskorpraler skola anses värdiga denna befattning, hvilket onekligen förefaller litet kuriöst, men dock naturligtvis har sina randiga skäl, skall jag här försöka förklara, enligt min uppfattning.

1) Systemet är jämgammalt med kåren och har således blifvit infört af kårens första chef och organisatör. Denne var kommandörkapten vid Kungl. flottan.

2) Brandtjänsten lärar inte ha varit så synnerligen lockande i den gamla goda tiden, att döma af statistiska uppgifter — månadslönen var 15 kr., hvaraf 10 genom fanjunkarens försorg insattes i sparbank för att utbetalas vid utjänt kontraktstid. Råsten, 5 kr., råkade ofta vara uppförd i galen kolumn» (=böter) för ganska ringa förseelser. I förbifarten kan jag äfven tala om, att icke alltid kontraktstiden håller blef utjänt; 1876, t. ex., var det blott 2 man som afgick på grund af utjänt kontrakt; däremot 55 på grund af olämplighet för tjänsten; 51 på grund af förseelse och 1 rydde. Dessa hade naturligtvis förveckat sin rätt till »bankpenningarna». Kårens nummerstyrka var då i medeltal 70 man.

10 år därefter voro förhållandena betydligt bättre, så att resp. siffror voro då 15, 10, 9 och 4, på en styrka af i medeltal 130 man.

Att det under sådana förhållanden skulle finnas någon som var skickad att beklåda en befälspost var ju inte tänkbart. Man fick ju hålla till godo med snart sagt hvad löst folk som hälst.

3) Kåren grundades på militärisk fot — kraftiga röster hade äfven höjts för att få den ställd under krigsalagarna, men misslyckats — och brand-soldaterna öfvades flitigt i de militära hufvudämnen såsom hälsning, exercis (infanteri), sängöfningar, med mera sådant, och lämpliga instruktörer här i fanns ju bland flottans underbefäl.

Detta var, anser jag, de egentliga förklarings-

grunderna. Men att förklara hvarför man ända hittills vidhållit detta system, blir jag bet. Skulle måhända underofficerskårens anseende äfventyras, därest en före detta brandkarl skulle upptagas som medlem af densamma? Ja, visst är det anseende en brandkarl åtnjuter, äfven af sitt eget befäl, mycket ringa, men ligger skulden därtill ensamt hos brandmännen? Nej! Lika mycket hos befälet. Indirekt. Ty det är befälet, som skapar andan inom en kår, och inom kåren skall befälet föstras. I stället för att nedsätta den underordnades självverksamhet och ansvarskänsla borde de som äga förut-sättningar att kunna tillägna sig nödig teknisk — och allmän bildning och vilja framåt, uppmuntras, genom att tilldelas litet förtroende och genom att påläggas ansvar. Ty det skulle väcka ansvarskänsla, intresse och kärlek till yrket. Med vederbörandes bistånd och tillmötesgående, skulle det kunna skapas en underbefälskår af verkligt dugande brandmän. Då först skulle det ömsesidiga förtroendet uppstå, och samarbetet bli verklighet.

Om brandmännen så aflönas för sin tjänst, att de drägligt kunna försörja sig och de sina och någorlunda trygga kunna motse sin ålderdom, ja, då borde de ju vara tacksamma och nöjda med sin lott. Men ingen må förundra sig öfver, att en kår på snart 200 man, känner sig kränkt öfver att bli så i grunden tillbakasatt, att den ej kan anses värdig rekrytera sin egen underbefälskår. På goda grunder våga vi dock hoppas, att rättfärdigare förhållanden skola inträda, äfven i detta afseendet.

Zata.

Till

Redaktionen af Svensk Brandkärstidning,
Göteborg.

Brandtjänsten.

Herr redaktör.

Anhålls om plats för följande:

»Hur har Ni det vid brandkåren?» är en fråga, som allt emellanåt framställes af personer man träffar. Man redogör då i allmänhet för löneförmåner, fritid, huru ofta det är vakttjänstgöring m. m., och med dessa upplysningar tror sig den frågande i hufvudsak fått reda på, hur det är att vara anställd vid en brandkår. Men huru ingående upplysningarna än månede blifva, får den utomstående ändock en ganska liten aning om hurudan brandtjänsten i verkligheten är.

För att rätt kunna förstå brandmannens ansvarsfulla och kräfvande värf fordras en längre tids tjänstgöring i såväl den inre tjänsten, som i själva eldsläckningsarbetet. På samma gång en person tager anställning vid en brandkår måste han så

godt som säga farväl till alla nöjen utanför brandstationens område, ty om man tager i betraktande, att en brandman i sju dygn i följd utan afbrott, med undantag af matpermission, ständigt måste vara till hands vid stationen för att hvilket ögonblick som helst kunna rycka ut, så är det lätt att förstå, att nöjesanspråken icke få vara stora. Icke så sällan händer det äfven att de, som ha måltidsrast, måste rycka ut vid en andra utrykning och är det en större eldsvåda inkallas äfven det för dygnet fria manskapet.

Går man en fridag upp på en höjd, hvarifrån man har utsikt öfver staden, och därifrån ser, hvilka områden och värden som brandkåren har att försvara, så gripes man af en allvarlig, ja en högtidlig föresats, att tillsammans med sina kamrater efter bästa förmåga våga allt för att värna samhället mot elden. Men detta arbete är stundom ytterst besvärligt. Vid en eldsvåda blir man utsatt för betydliga temperaturförändringar. Den ena stunden får man stå i brännande värme för att strax därpå kanhända, våt som man är, bli utsatt för stark köld. De våta, tunga kläderna medgifva icke en tillräcklig rörelse för kroppsvärmens bibehållande, och därigenom kan man lätt ådraga sig en allvarlig förkylning. Det har äfven hänt, att värmen från elden varit så stark, att fönsterrutorna sprungit sönder alldes intill där man ståt, och endast iövern och tanken på att icke gå tillbaka och genom att gifva sig själf en vattenduscb då och då har gjort att man hårdat ut. Men det är icke slut med strapaserna samtidigt med en eldsvåda är släckt. Hemkomna måste man omedelbart rengöra och iordningställa redskap, persedlar och kläder för en ny utrykning, ty ingen vet när nästa larmsignal åter ingår. Kommer så därtill att ögonen tagit skada af hettan, och lufttrör och lungor angripits af röken, kan ingen sömn komma ifråga det första dygnet. Ty om t. ex. ögonen äro brända finns ingen möjlighet att sluta ögonlocken, de svida då ännu värre. Sådant händer ju som bättre är inte så ofta och inte alla man på en gång.

Det kommer ju tider emellan eldsvådorna då kroppen får tid att återhämta krafter och reparera de ansträngda delarna. Man får därför taga de onda dagarne med de goda och det är hvar mans plikt, att under de goda dagarna genom lämpligt arbete söka gifva kroppen den motståndskraft, som erfordras för kommande strapasater. Gör man så, är man aldrig sysslodlös, och det har det goda med sig, att det alstrar mod och lifsglädje.

Men trots de många svårigheter en brandman har att utstå, älskar han sitt kall. Efter väl förtjäadt värf har han den inre tillfredställelsen att han gjort sin plikt, och uppfyllt de förhoppningar samhället ställt på honom, och denna känsla är ofta den enda tack han får.

Slutligen vill jag framhålla, att det vore önskt.

ligt, om något mera gjordes inom brandmännens led, än hvad nu göras för att upprätthålla jämvikten mellan kropp och själ: ty det är lika nödvändigt att ha goda själsförmögenheter, som att ha en frisk och spänstig kropp. Håg för andligt arbete finnes nog hos många, men det uppskattas kanske icke så mycket, som det borde. Försök att anordna skolkurser för inlärtande af konstnärer i allmänbildande ämnen ha gjorts på flera ställen och ibland med glädjande resultat, men oftast ha försöken strandat på olika svårigheter. Men svårigheterna äro icke oöfvervinnliga. Det fordras blott mera ärlig vilja och energi hos flertalet bland oss, och hindren måste vika. Dock är det icke konstnärer allenast som fordras för sjäslifvets förädlande. Det viktigaste hanhända ligger i den s. k. hjärtats bildning, som skapar vänlighet och förståelse. Genom att tillägna sig en sådan bildning skulle kamratskapet och vänskapen ytterligare förstärkas till trefnad och bättnad för alla.

T. N.

Förbundsangelägenheter.

Som till dato ett allt för ringa antal frågor inkommit, som skola föreläggas årets förbundsmöte, vill jag ännu en gång, ställa en vänlig, men därför icke mindre allvarlig uppmaning till vederbörande lokalafdelningar, att snarast insända sina motioner. På samma gång vill jag bedja dem, som skola hålla föredrag, att i så god tid insända meddelanden om dessa, att de kunna upptagas å föredragningslistan.

Då det inkommit förfrågningar beträffande uniform- och titelfrågan, vill jag uppmana föreningsmännen att till sina resp. chefer göra en fördsam

Brännskador.

Till följd af sin utmärkta verkan att förekomma uppkomsten af brännblåsor och lindra svedan har Dr P. Håkansson's Salubrin vunnit stor användning vid behandling af brännskador.

Obs.! Salubrin bör alltid användas mot brännskador mer eller mindre starkt utspädd med vatten; endast vid obetydliga brännskador och kort behandlingstid kan det användas utan utspädning, läs där om i bruksanvisningen.

Partilager hos:

GUSTAF JOHNS, Göteborg.
Drottninggatan 34. Rikstelefon 1506.

hemställan om att minst ett af ombuden från hvarje brandkår får tillåtelse, att till mötet medtaga full uniform, såväl daglig som larmdräkt.

Om denna framställning beviljas, hvarom jag tror mig äga visshet, och ombuden följa denna uppmaning, skulle vi förfoga öfver en »utställning» uppdragande ett 20-tal olika utrustningar.

Endast studiet af dessa, mer eller mindre olika persedlar, blifver gifvetvis af stort intresse, och mer än en torde för sin kär, kunna hemföra någon idé, som just för densamma kan hafva ett stort praktisk värde.

Inom mängden välskött industriell verksamhet uppmuntras på alla sätt just detta att skaffa idéer, som kunna ha värde för företaget ifråga och inom brandväsendet. Så synes det mig, bör just »dena gagnande samverkan», emellan dess olika funktionärer, äga rum.

Härigenom vinner det hela och den enskilde för större och sannare intresse för sitt arbete och och sitt kall.

I sammanhang med detta ber jag medlemmarna beakta mina i föregående nr intagna artiklar beträffande vårt arbete och vårt nu kommande förbundsmöte.

Det måste ligga oss alla varmt om hjärtat att få detsamma så värdefullt som möjligt med de resurser, som stå oss till buds, och om vi komma öfverens om, att riktigt utnyttja dem, är jag öfvertygad om, att resultatet skall blifva ganska godt.

Jag skall försöka att göra min insats, men jag väntar ett kraftigt bistånd af *alla* ombuden.

Som förbundets ordförande har jag under den tid, som detsamma ägt bestånd, försökt att skaffa det ett godt anseende. Detta är det viktigaste för en sammanslutning och jag vet, att det i stort sett har lyckats. Vi ha nu att följa den inslagna vägen utan att förtrötts, men, som nyss sagts, väntar jag ett *kraftigt* bistånd af alla medlemmarna, och nu närmast af ombuden.

Jag står i tur att afgå som ordförande, och fastän jag är mer intresserad af arbetet nu än den dag som förbundet bildades, så är det dock icke uteslutet, att jag ser mig förhindrad att emottaga ett eventuellt återval.

De verkliga ansatser för ett gagnande arbete, i enl. med vårt förbunds stadgar, som komma tillsynes på vårt blifvande förbundsmöte, få dock i denna fråga gifva utslag.

Mötesdagarne blifva, som förut nämnts, den 22 och 23 nästkommande april.

Göteborg i mars 1912.

Ordföranden.

Anhålls om plats för nedanstående:

Med anledning af paragraf 21 i protokollet från förbundsmötet i Stockholm har styrelsen för

Karlstads Brandmannaförening utarbetat följande *förslag till stadgar för Svenska Brandmannaförbundets Enke- och pupillkassa*.

§ 1.

Kassans ändamål är att genom medlems- och inträdesavgifter söka skaffa medel till pension åt aflidna brandmäns änkor och barn.

§ 2.

Rätt till inträde i kassan äger hvarje till Svenska Brandmannaförbundet hörande medlem.

§ 3.

Inträdesavgift erläggas med 1 kr., som tillika utgör kvartalsavgift för det kvartal inträdet skett.

§ 4.

Afgifter till kassan erlägges kvartalsvis med 1 kr.

§ 5.

Kassans tillgångar utgöres af:

1. Allmänna kvartalsavgifter.
2. Gåfvor, hvarmed kassan kan blifva ihågkommen.
3. Ålderskillnads avgifter.
4. Sådana pensionsbelopp, som ej i behörig tid lyftas.
5. Räkter och annan inkomst.

§ 6.

Person, i åldern 35—45 år, som ingår i kassan, erlägger 25 % högre avgifter än en yngre; 45—55 år 50 %; 55 år och därföver 75 %.

§ 7.

1. Kassans medel förvaltas af förbundsstyrelsen intill dess förbundsstyrelsen annorlunda bestämmer.
2. Afgifter till kassan upptagas af respektive lokalförbundens kassörer.
3. Enskilda medlemmar insända sina avgifter direkt till förbundskassören.

§ 8.

1. Rätt till pension äger afliden deläggares änka, så länge hon lever ogift.
2. Fränskild hustru äger ej rätt till pension.
3. Uttages ej pension inom 3 år efter det pensionsrätten inträdd, eller pension senast blifvit lyftad, tillfaller densamma kassan, såväl för de tre sålunda förlutna åren, som allt framgent.

§ 9.

Pension utbetalas af förbundskassören i medio af juni och december hvarje år, så länge kassan förvaltas af Svenska Brandmannaförbundets styrelse. Intyg, utfärdadt af närmaste lokalförenings styrelse, eller af presterskapet i den församling pensionsta-

garen är mantalskrifven, och styrkande berättigandet till pension, inlämnas dessförinnan till förbundskassören.

§ 10.

Försummar någon att inbetala stadgade avgifter till kassan under ett kalenderår, anses han ur kassan utesluten; men äger dock rätt till återinträde mot erläggande af alla förfallna avgifter.

§ 11.

Pension utbetalas efter af förbundsstyrelsen fastställda tariffer.

§ 12.

Äktenskap ingånget på dödsbädden berättigar icke efterlevande till pension.

§ 13.

1. Delägare i kassan, som afgår från brandtjänsten, är dock berättigad att kvarstå i kassan mot erläggande af stadgade avgifter.

2. Delägare i kassan, som genom obotlig sjukdom eller invaliditet blifvit oförmögen att fullgöra sina skyldigheter, äger rätt att kvarstå i kassan utan någon afgift f. o. m. den tid sjukdomen eller invaliditetet inträdd.

3. Delägare, som frånträder sina rättigheter, äger ej rätt att utfå sina till kassan inbetalda avgifter.

Till styrelse för Norrköpings Brandkårs Kamratförening har för år 1912 valts: brandkarlen Konrad Andersson, ordförande, brandkorpral K. W. Karlsson, vice ordförande, brandkarlarne K. A. Ohlsson, sek., D. F. Wetterström, kassör, och T. L. Snäll.

Stockholms Brandkårs Kamratförening har till sekreterare för år 1912 omvalt brandkarlen Ture Lager. Adress: Johannes brandstation.

Sundsvalls Brandmannaförenings sjuk- och begrafningskassa har för år 1912 omvalt den gamla styrelsen.

Medlemsantalet i kassan är 17.

Härnösands brandmannaförening har till styrelse för 1912 valt:

Till ordförande G. Hollsten, vice ordförande E. V. Åkerström, sekreterare H. Nordin, vice sekreterare K. O. Frost, kassör J. A. Löjdvist, och till korresponderande sekreterare H. P. Östlundh, adress: Brandstationen. Som representant vid förbundskongressen valdes H. P. Östlundh.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÅFFÄREN Stockholm E. Bergström & Co. Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Gelfe 1901. Statsdiplom Berlin 1901.	Specialaffär för Brandmateriel.

Karlstads Brandmannaförening hade lördagen den 17 februari sitt årsmöte.

Styrelse och revisorer omvaldes enhälligt och har nu följande sammansättning: A. Horner, ordförande, A. A. Strömvall, kassör, S. M. Gustafsson, sekreterare, samt P. J. Lidberg och E. J. Bjurström. A. Karlsson och G. Eriksson revisorer.

Som föreningens ombud till förbundsmötet i Falun valdes brandförman A. Karlsson och som ersättare A. A. Strömvall.

Till referent valdes för året föreningens sekreterare S. M. Gustafsson.

Medlemsantalet var vid årets början 14 medlemmar. Under året har fyra utträtt och tre inträtt.

Redovisning

öfver till aflidne brandkorpralen J. Roos efterlämnade barn influtna medel.

Brandchefen i Gefle	Kr. 30: —
Gelfe brandkår	» 108: —
Ingeniör P. Andrén, Gefle	» 10: —
Jönköpings brandkår, gn. Sandgren	» 18: 85
Söderhamns » » Forsberg	» 25: —
Göteborgs » » Persson	» 90: 50
Örebro » » Sundkvist	» 30: —
Stockholms » » Zetterberg	» 70: 75
Lunds » » Sandin	» 12: —
Södertelje » » Hulth	» 15: —
Kalmar » » Stridbeck	» 28: —
Karlstads » » Gustafsson	» 20: —
Norrköpings » » Andersson	» 50: —

Kronor 508: 10

och får jag härmed, å de små barnens vägnar, till samtliga gifvare frambära ett varmt tack.

Gefle den 12 mars 1912.

Reinhold Reinecke.

Notiser.

Inrikes.

Luleå brandkår. Till vice brandchef i Luleå valdes vid stadsfullmäktiges sammanträde den 29 sisl. ebr. med 12 röster f. d. vice brandkorpralen vid Luleå brandkår, poliskonstapeln K. E. Franson.

Öfriga sökanden voro reservunderlöjtnanten H. Bedoir, poliskonstaplarna J. F. Johansson och A. Strand, stadingeniören E. Kinnman, exekutionsbetjenten G. Wetter och folkskolläraren D. Ekroth, af hvilka Bedoir erhöll 9 röster, Johansson 6 och Strand 1 röst.

Förordnandet gäller tills vidare med sex månaders ömsidig uppsägningstid.

Till brandmästare vid Luleå brandkår har drätselkammarens tekniska nämnd den 5 innevarande mars förordnad brandförman vid samma kår O. P. Stråhle. Stråhle kvarstår dock som 1ste brandförman vid kåren.

Stor leverans af gummi-spiralslangar. Vid statens karantänstaller Fejan i Stockholms skärgård och Känö vid Göteborg, hafva koloxidgasverk blifvit uppförda, afsedda för dödande af råttor ombord å fartyg från pestsmittad ort. Koloxidgasen drifves medelst fläkt genom ett antal gummisspiralslangar in i fartygets hytter, maskin- och lastrum, m. m. Sedan gasen fått verka några timmar, inblåses genom slangsystemet frisk luft, då fartyget fullständigt utvädras. Till dessa koloxidgasverk hafva åtgått ej mindre än 850 mtr gummisspiralslang i dimensioner om 150, 76 och 38 m/m i diameter och i längder om 4, 6, 10 och 12 mtr. Slangarna jämte erforderliga förgreningsrör, som äfven äro användbara för eldsläckning, hafva monterats med idealkopplingar och har leveransen utförts af Allmänna Brandredskapsaffären, E. Bergström & Co., Stockholm.

Befordringar vid Gefle brandkår. Till brandsergeant har den 1 febr. förordnats brandkorpralen P. O. Larsson och till v. korpral brandsoldaten Karl Larsson.

En redskapsvagn för olyckstillfällen. Med anledning af den nyligen inträffade spårvägsolyckan med dödlig utgång på Kornhamnsgör i Stockholm har på initiativ af Stockholms brandchef anordnats en särskild redskapsvagn, som står uppställd å brandstationen och är utrustad med domkrafter, linor, spadar och andra redskap, hvilka kunna behöfva användas såväl vid spårvägsolyckor som vid olyckor af annat slag.

Göteborg får ny brandtelegraf. Stadsfullmäktige ha beslutat att för en kostnad af 28,502 kr. låta A.-B. L. M. Ericsson & Co. i Stockholm anlägga brandtelegraf i stadsdelen Lundsby samt modernisera brandtelegraf i brandkårens hufvudstation.

Falu nya brandtelegraf. Vi ha förut omnämnt att Falun kommer att få ny brandtelegraf.

Den nya brandtelegraf kommer att bestå af 24 brandskåp med telefon i hvarje, mottagningsapparat jämte tvänne morseapparater, ur med automatisk stoppanordning o. s. v.

Leveranskontrakt m. m. skall upprättas snarast möjligt, och är det meningen att omedelbart därefter påbörja nödiga förarbeten i och för uppsättandet af det nya brandtelegrafsystemet.

Utrikes.

En brandförsäkringskomité ännar danska regeringens under närmaste tiden tillsätta med uppgift att utreda vissa med brandförsäkrings- och eldsläckningsväsendet sammanhängande frågor.

